

VECKOBLADET

Fredag 3 mars
Utkommer fredagar

2000 26:e årg.

7

Åttonde mars

blir allt mer och mer ett begrepp på samma sätt som första maj alltid har varit det. Åttonde mars är den internationella kvinnodagen, då jämlikhet och kvinnors villkor uppmärksammas världen över. Ung Vänster har en tradition av att försöka göra dagen till "sin" dag, eller i varje fall ge dagen röda förtecken. I år har vi ansträngt oss lite extra och försökt genomföra ett framgångsrikt åttonde marsfirande också i Lund.

Initiativet har kommit från Ung vänster, och det är vi som gjort det mesta förarbetet. Flygblad har tryckts och affischer tagits fram. Det som återstår är "rekryteringsarbetet" - att få folk att komma. Här har vi stor hjälp av Lunds andra vänsterorganisationer: SUF, RKO och SSU. Men även socialdemokraterna och (s)-kvinnorna stöder manifestationen som går under parollerna sex timmars arbetsdag, mot det sexualiserade våldet och kroppsfixeringen.

Ung Vänster driver samtidigt en egen kvinnopolitisk kampanj. Efter påtryckningar har flera högstadies- och gymnasieskolor anmält sig intresserade av att bjuda in Ung Vänster på klasspresentationer. Efterfrågan har varit så stor att vi tvingats till att skjuta upp några klasspressar till efter åttonde mars!

Årets åttonde mars infaller en onsdag. vi samlas på Stortorget klockan 18.00. Där lyssnar vi på anföranden varpå vi demonstrerar. Under dagen och kvällen hålls flera tal och seminarier på temat, inte minst på Smålands nation genom Folkets Alternativa Akademi.

Liv Nilsson

Motionsfloden

Just medan detta skrivs, ett dallrande ögonblick av politisk nutid, pågår Vänsterpartiets medlemsmöte om motioner som inlämnats till den kommande partikongressen. VB:s pressläggningstid medger inte riktigt att vi refererar hela mötet (de har bara hunnit till val av nämndemän än så länge), men vi kan åtminstone presentera trenderna i motionsfloden.

Såsom kanske bara var att vänta, koncentrerar sig motionärerna till det nya partiprogrammet. Av fjorton inlämnade motioner behandlar de tio olika skrivningar i det föreslagna programmet, ofta, får man medge, av ganska detaljerad karaktär. En ingående

tidigare lusläsning förutsätts. Flitigast har Olof Norborg varit (5 stycken).

Ett exempel: "Ang förslaget till partiprogram avsnitt 1:1

I detta avsnitt sägs bl a "kapitalismens grund är fåtalets ägande av och makt över produktionsmedlen, som styrs i eget vinstintresse". Formuleringen har kritiserats i kongressdebatten då det helt riktigt påpekats att aktieägandet idag är spritt över en stor del av befolkningen samtidigt som den avgörande makten är än mer koncentrerad än tidigare. Vi yrkar därför att meningen ändras till:

"Kapitalismens grund är fåtalets makt över de avgörande produktionsmedlen, som styrs i eget vinstintresse."

Se där en ordentlig släng åt kapitalet.

I övrigt ägnas flera motioner, av Ulf Nymark och Ola Haging åt den infekterade frågan om partiets gamla förhållande till Sovjetunionen med satellitstater. Nymark föreslår också en återremiss av hela programmet. Haging föreslår ett helt nytt dokument om partiets historia, med en dignitet motsvarande partiprogrammet. Samtidigt påpekar han mycket riktigt att partiet redan flera gånger tagit fram sådana dokument och tagit avstånd från odemokratiska tendenser i partiets historia.

Nymark står också för vad som måste anses vara buketens mest originella inslag: en passionerad plädering för att Vänsterpartiet skall verka för införandet av en ny nationalsång: "Lämpliga krav på en ny nationalsång bör vara att den har förutsättningar att känslomässigt förstås och anammas av alla svenskar, oavsett kön, klass och etniskt ursprung. Den bör ta fasta på att det egentligen enda gemensamma arv som lämnats till oss av våra förfäder och som alla svenskar kan glädjas åt: vår vackra och rika natur. ... Jag har svårt att tänka mig ett förslag till ny nationalsång som bättre svarar mot dessa krav än Evert Taubes "Ånglamark" - som dessutom redan är omtyckt."

Redaktionen undrar stilla: är Ulf Lundell underrättad?

CW

Hallå alla ni

partimedlemmar som inte är prenumeranter. Somen extrafiness får ni detta nummer gratis, för att uppmuntra tillströmningen. Oroa er inte, tidningen kommer att bli allt roligare (se kommentar om detta på sid. 3). Så tveka inte; använd bifogade inbetalningskort och prenumerera på Nya VB!

Ledande vänsterpartist i Lund: Bygg biltunnlar!

I en protest, mot beslutet att bli bygga en gång-och cykeltunnel på Boställsvägen, säger Ulf Nymark (v) att "eftersom det är biltrafiken som utgör en trafikfara, så är det konsekvent att bygga en tunnel för bilarna!"

Vi skrev om Ulf Nymark (v) i VB nr 3 när han i Tekniska nämnden föreslog att även bilisterna skall tvingas trycka på trafiksinaler i gaturkorsningar. Då gällde det i första hand cyklisterna och fotgängarnas problem att ta sig över Dalbyviadukten på Lunds östra sida.

Nu protesterar Nymark mot att gångare och cyklisterna skall tvingas under jorden på väster för att klara sig från biltrafiken. I sin reservation skriver Nymark: "Att bygga GC-tunnlar är dessutom en lösning på bilismens villkor. I korsningspunkterna är det sällan som gång- och cykeltrafikanten utgör ett hot mot bilisternas trafiksäkerhet. Det är tvärtom bilisterna som utsätter GC-trafiken för risker. Att bygga en GC-tunnel är att genom försämrade framkomstmöjligheter, minskad komfort och tillgänglighet bestraffa de trafikantkategorier som hotas. Och biltrafiken, som är farans upphov premieras genom ökade framkomstmöjligheter. När GC-trafikanterna förvisats till underjorden är det ju bara att gasa på!"

Borgarna bara pratar

I det konkreta ärendet gäller det

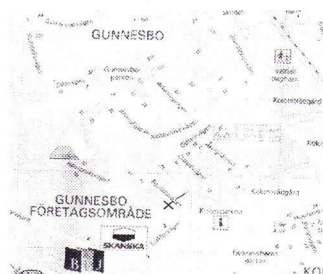
Anonyma

VB-prenumeranter

Glädjande nog verkar det som om Veckobladets prenumeranter tycker att det är bra att tidningen kommit över den värsta krisen och fortsätter att komma ut under det nya årtusendet. Prenumerationsavgifterna betalas in i en jämn ström.

Dessvärre är det två personer som har betalat in 200:- var, anonymt. Inget namn och ingen adress, inget kontonummer. Inbetalningarna är registrerade på postgirot den 18/2 resp. 23/2. Känner du på dig att det kan vara du? Får du en påminnelse inom de närmsta veckorna fast du har betalat? Hör i så fall av dig till undertecknad.

Monica Bondeson 046-211 34 33
Ekonomi- och prenumerationsansvarig

Vid X vill de borgerliga partierna bygga en tunnel så att bilisterna inte hindras i sin framfart.

förslaget att bygga en GC-tunnel under Boställsvägen på Gunnesbo (se X på kartan här intill). Ulf Nymark föreslog i stället att förvaltningen skulle skissa på ett alternativ till GC-tunneln i form av gupp eller avsmalning av körbanan så att högre hastighet än 30 km/tim inte blir möjligt. När det förslaget röstades ned yrkade Nymark i stället avslag på tunnelbygget.

Avslutningsvis konstaterar Ulf Nymark att dom borgerliga partierna mest pratar om trafiksäkerhet men är inte beredda till åtgärder mot den största olycksriskfaktorn bilisterna.

rl

Lundareatips

På årets bokrea noterar vi åtminstone en bok med avsevärd bakgrund i Lund. Det gäller Unni Drougges JAG, JAG, JAG!! Andra sidan Alex, som nu kostar 59 kr mot tidigare 205. Det är en obehaglig skildring från generationen närmast efter sjuttitalsgenerationen, med öppet hån mot dennas värderingar (och utseende, inte minst klädstil!) och motsvarande bejakande av den fräscha åttitalsegoismen.

Men den som är intresserad av lokal mentalitetshistoria har en del att lära. Och jagfixering i Lundamilijö kan ju ge upphov till stor litteratur - jfr August Strindbergs Legender.

I förra numret av VB (nr 6) tar Ulf Nymark upp om frågan om insändaren "Nio argument för att inte välja oss till styrelse". Charlotte Wikander och Gunnar Sandin svarade för VB-red. i förra veckan.

UN ställer emellertid också två pressetiskt intressanta frågor till mig i egenskap av VB-redaktör. Den första frågan lyder: "vem äger texten till insänt icke publicerat material?" Den andra frågan lyder: "Vad är internet?" och underbyggs med meningen "Jag kan inte tolka denna inställning på annat sätt än att RL anser, att vad som händer eller kan hända, på v:s årsmöte är en angelägenhet enbart för de medlemmar som deltar i årsmötet. Inte för alla andra medlemmar och än mindre för väljarna."

Mitt svar på första frågan

Fråga: "Vem äger insänt icke publicerat material?" Svar: Vad gäller bilder sägs i VB:s "röda ruta" på sid 4: "Bilder är upphovsmannens egendom". Om text säges intet. Ett vanligt förhållningssätt från tidningar brukar vara att man inte ansvarar för "insänt icke beställt material". Detta torde gälla även för VB.

En annan fråga är vad en tidning har rätt att göra med information som den fått del av. UN tycks antyda att VB förlorade äganderätten till materialet när det inte infördes på begärt sätt. Jag hoppas jag har fel i den tolkningen. För det ligger en fara begravd i den tankegången. Nämligen frågan om inskränkning av pressens frihet att begagna sig av material oavsett hur de fått tillgång till det.

Mitt svar på 2:a frågan

Det var emellertid inte Veckobladet som kopierade och till årsmötet distribuerade innehållet i den famösa insändaren. Det var jag personligen. Mitt motiv var att jag ville på detta sätt i någon mån motverka det förfång som de fyra insändarna måhända skulle drabbas efter VB:s beslut. Det skulle jag inte ha gjort. Jag beklagar det inträffade. Jag hade fått intrycket att i varje fall UN hade godkänt förfarandet.

UN säger vidare: "Jag hade vissa invändningar mot förfarandet (och har de fortfarande, vilket torde framgå av detta inlägg). Jag framförde däremot inga invändningar."

Det var synd. Då hade jag haft möjlighet att direkt till UN och de andra undertecknarna förklara mitt handlande.

Till sist jag instämmer med tankegången att det som tilldrar sig på v:s årsmöte mycket väl kan vara en angelägenhet för både medlemmar och väljare oavsett de deltar i årsmötet. Jag förstår bara inte vad som får UN att ställa frågan.

Rune Liljekvist

Lite kul om Castells?

I en insändare av Jan Holmquist uppmanas VB:s skribenter att skriva "lite kul om Castells". Jag ber att få tacka för tipset, men kommer att ägna resten av den här texten åt att tala om varför det inte går.

Vår tids Marx?

Låt mig först förtydliga. Med Castells avses ett verk på engelska ("The Information Age") om tre volymer på så där sexhundra sidor vardera. Den första av dessa är utgiven på svenska ("Nätverks-samhället"), den andra lär väl ha lämnat översättaren Gunnar Sandin och den tredje bör väl komma ut nästa år, allt på förlaget Daedalos. Det handlar om världens ekonomiska, politiska och sociala tillstånd, allt med utgångspunkt från den nya informationstekniken. Castells är en gammal 68:a med bakgrund i sociologi och kulturgeografi, verksam i Barcelona och Paris innan han stack till Berkeley i Kalifornien. Han har sysslat med saker som regionplanering innan han blev IT-samhällets främste analytiker.

Jag har bara läst del I, men det är en häftig bok, om än lite väl tjock. Jag menar: måste man redan i del I av ett trebandsverk behandla såväl japansk företagskultur som det postsovjetska ryska samhället, efterkrigstidens sysselsättningsstatistik, mediakonsumtionsvanor och innovativa industrimiljöer? Ja, det tycker Castells, och därför har han liknats vid en modern Marx av bl.a. Marxkännaren Sven Eric Liedman. Helhetsgreppet över världen är förvisso detsamma som i Kapitalet, men Marx ville också något, t.ex. i Kommunistiska manifestet. Castells vill så vitt jag kan se inte förändra världen. Han har hittat ett studieobjekt, han ser hur den nya informationstekniken gett ny vitalitet i produktiv-

krafternas spel och verkar mest nöjd över att han, sociologen, står i kontakt med vår tids spets teknik.

Nya himlar, ny jord?

Vad ska man då säga om detta? Lever vi i en ny tid? Kastar IT allt över ända?

Själv har jag sysslat med datorer i drygt fyrtio år. De första tio åren talade jag om för människor att nu kunde det mesta datoriseras och om de hade något problem så skulle jag gärna lösa det med datorns hjälp på en eftermiddag. Efter hand fick jag dock en mera realistisk bild av vad som är lätt och svårt att göra med datorer och nu tillhör jag nog de mera återhållsamma entusiasterna. På fyrtio år hinner man också med uppleva flera olika vågor av samhällelig IT-entusiasm, med tydliga vågdalare emellan. Men visst, den våg vi lever sedan 1994 tillhör de kraftigaste.

Min reaktion inför Castells är blandad. Å ena sidan är jag dödstrött på nyfrälsta IT-visionärer som med ett minimum av teknisk kunskap och brist på perspektiv framträder med stora ord. Å andra sidan använder Castells ett grundläggande resonemang som jag delar: Med datorer över nätverk kan man kvalitativt förbättra och snabba upp hanteringen av information. I det samhälle vi lever är information en huvudkälla till produktivitet och makt. Därför penetreras alla mänskliga verksamhetsområden och den nya tekniken får en betydande kraft. En del uppfattar denna kraft som så stark att de tar till ord som revolution. Tja, var det en revolution när man ersatte ångmaskinen och dess remdrift med ett antal distribuerade elmotorer? Kanske. I så fall är det här också en revolution, fast det har tagit femtio år.

Märkliga framträdanden

Det är inte helt lätt att se sitt yrkes-

medföra att antalet doktorander drastiskt minskade. Risken fanns att forskarseminarierna avfolkades med både sämre utbildning och mindre forskning som resultat.

Vad låg bakom

Humanistiska fakultetens förändrade antagningspolicy?

Humanistiska fakulteten beslutade förra hösten att anta två doktorander med egen finansiering. Den ena med sin sambos lön, den andra med sina föräldrars förmögenhet som finansiering. Lena Halldenius vid Lunds Doktorandkår kritiserar nu (enl. Sydsvenskans artikel) Hum Fak för beslutet och säger att "det är något mycket obehagligt i tanken att man ska kunna köpa sig in på forskarutbildningen".

Beslutet diskuterades vid flera möten med humanistiska fakultetsrådet innan det fattades. Enligt VB:s källa gick diskussionens vågor höga. Det som slutligen föll avgörandet

område förvandlat till ett fält där envar finansman (t.ex. Jan Carlzon), politikerföredetting (t.ex. Carl Bildt, Erik Åsbrink) eller tonåring med dator anser sig besitta full insikt.

Å andra sidan erbjuds många märkliga scener. Betrakta t.ex. de båda karismatiska ledargestalterna Johan Stael von Holstein på Icon och Jonas Birgersson på Framfab. Deras roller är komplementära – vad vore den ene utan den andre. Men skulle det alltså vara på dessa båda landets framtid vilar?

Von Holstein säger att de som är kvar i sossetyranniets Sverige är pantade. "De enda som är kvar är några dumma socialdemokrater" och det hänger förstås samman med att Göran Persson är "den dummaste människan som lever". Själv bor han i Amsterdam och vill köpa en egen strand i Thailand. Detta framför han på en nordsmåländsk dialekt som får mig att tacka min skapare att jag slipper framsläpa mina dagar mellan Österängen och Bymarken vid södra Vätterns strand.

Birgersson å sin sida visar sig aldrig utan Helly-Hansenströja och visar därmed vilken schysst grabb han är. Inga överklasslater där inte, han bor kvar i sin gamla tvåa, Rollspel och krigshistoria är hans grej och där hämtar han sina metaforer. Fridmodigt talar han om att han ska rädda världen från Darth Vader, dvs. Bill Gates. Det måste ha varit en fantastisk syn när Stockholms samlade finansanalytiker satt i en salong i Stockholm i förra veckan. Birgersson på scenen krossar under andäktigt tystnad en uppstad glasskiva (=Windows) med en tegelsten (=Bricks, hans eget system). Börskursen tog ännu ett steg uppåt.

Detta, herr Holmquist, är det närmsta jag kan komma "kul med Castells".

Sten H.

var att den kvinna, som antogs genom sin sambos utlovade finansiering under tidigare år hjälpt sin sambo att först doktorera. Nu var det kvinnans tur att få satsa! VB:s kvinnored. anser inte att detta särfall kan betecknas som "att köpa sig in på forskarutbildningen".

En positiv lösning

Problemen som doktorandkåren pekar på är dock uppenbara. Rekryteringen till högre utbildning är en klassfråga idag. Förmögenhet ska inte styra forskarutbildningen! Vi anser att Utbildningsdepartementet måste inrätta fler doktorandtjänster inom de fakulteter som inte sponsras av näringslivet. CSN måste ge möjlighet till omfattande lån också för doktorandstudier. Forskningsråd och fonder måste fortsätta att anpassa sin utdelning till doktorandstudiernas längd. Kvinnored.

I alla lägen:

Till VB:s nuvarande och kommande läsare

I nr 4 av VB skriver Bertil Egerö: "Veckobladet överlever, men hur länge?" och efterlyser en förnyelseplan. Jan Holmqvist har i nr 6 också synpunkter på innehållet i VB. Bägge skribenterna är försiktigt positiva. Det är mycket glädjande. Några av de nya medarbetarna i VB skall här redovisa sina idéer kring VB:s framtid.

Hur är läget?

VB startade för 25 år sedan som ett stencilerat blad. 1978 var upplagan som idag 300 ex. 1979 fördubblades den för att 1980 nå sin högsta upplaga: 949 (enl. redovisning på vänsterns årsmöte i år). Mellan 82 och 83 rasade upplagan till 679. Raset stabiliserades 1989-90 men VB har sedan dess tappat ca 20 prenumeranter per år. Vid senaste årsskiftet redovisas 285 ex. I nuläget bedömer vi att upplagan är ca 295 prenumeranter. Det har alltså vänt.

Hur få fler prenumeranter?

Alla vänsterpartiets medlems-hushåll i Lund prenumererar inte på VB (bara drygt hälften). Här borde finnas en potential. Liksom bland andra politiskt intresserade utanför vänsterpartiet, dvs vänstermänniskor, vare sig de stöder vänsterpartiet i valen eller inte. Men detta är inte möjligt med nuvarande utseende och innehåll i VB.

Räcker det?

Kan vi inte nöja oss med dem vi har? Fortsätta vara ett blad för inbördes kamp och beundran?

Vi tycker inte det. Veckobladet har, som Jan Holmqvist påpekat många goda pennor. Han nämner Lucifer, Gunnar Sandin, Finn Hagberg och Cecilia Wadenbäck. Vi skulle spontant vilja lägga till Roland Andersson, Bertil Egerö, Anna-Stina Lövéen och Gunnar Stensson. Det finns naturligtvis fler, än dem vi räknat upp här.

Vi tycker det är kulturslöseri att lägga ner VB med dessa goda pennor.

Vi har pratat

Vi har haft ett redaktionsmöte sen omstärten i år. Med på det mötet var två unga vänsterpartister som var intresserade av att under våren göra några nummer på prov. Vi beslöt oss för att utbilda intresserade blivande medarbetare och

också lära oss grunderna i layout och redigering. Nu söker vi lärare och har hopp om att hitta dem bland de gamla medarbetarna.

Goda förebilder

Under några år hade VB ett bra och fungerande redaktionskollektiv som vi ser det: kvinnoredaktionen. Den startade ambitiöst under Kajsa Theander, Karin Blom, Marianne Sonnby m fl. De planerade sina nummer i god tid och kontaktade skribenter och bad om material. På det sättet steg VB:s läsvärde och arbetsbelastningen blev lagd på flera händer.

Vi tror att VB måste arbeta som kvinnoredaktionen gjorde. Att sitta måndagskväll efter måndagskväll och korvstoppa in det "som kommit in" och fylla ut med redaktionens egen text gör att tidningens kvalitet skiftar från nummer till nummer. I det här fallet är en jämn god smet att föredra framför soppa med klimp.

God framförhållning

Detta kallas god framförhållning och är en självklarhet inom tidningsvälden.

Detta arbetssätt innebär i praktiken att vissa insändare får stå över eftersom det mesta av det spontana materialet utgörs av just insändare och debattartiklar. Det är mänskligt att när våra läsare reagerar på något så ringer och springer och mailar till VB på måndagskvällen.

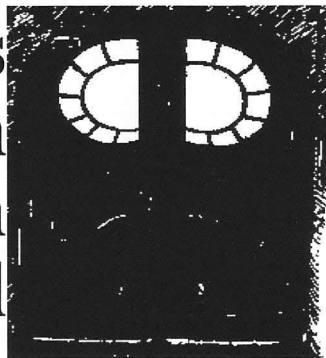
VB vänster i alla lägen

Den här artikeln är bara startsignalen föranledd av Bertils och Jans insändare i frågan. Det är meningen att du som läsare själv skall upptäcka att något nytt är på gång. Men vägen till en bättre tidning är lång och går via jämnare kvalitet, varierat innehåll, planering, engagemang och teknisk utbildning. Veckobladet skall naturligtvis fortfarande vara en politisk tidning på vänsterkanten.

Vår målsättning är att vid årets slut nå upp till en upplaga på 400 ex. Det kan gå med din hjälp och redaktionens arbete på att göra en bättre, mer läsvärd tidning! Då (åter)kommer prenumeranterna. Någon har idéer om att nå ännu längre. Vi slutar med ett citat av Martin Held: "Den som uppfattar framtiden som motvind går åt fel håll".

Rune Liljekvist, Jan Wallgren,
Charlotte Wikander

Husets ögon och själ

Byt ut fönstren och hela husets karaktär förändras. Ordet fönster kommer, via tyskan, av latinets fenestra: öppning, glugg. De tidigast kända fönstren av glas fanns i antikens Rom. Glasfönster spreds under medeltiden till Norden där de till en början förekom i slott och kyrkor. Tekniken medgav endast tillverkning av mycket små glasrutor, önskades större glaspartier fogades de små rutorna ihop med hjälp av blyspröjsar. Först på 1600-talet blev tillverkningen av fönsterglas så billig att även den svenska allmogens kunde ha råd med denna lyx. Innan dess, och även långt senare på många håll, släpptes ljus in i bostäderna genom en öppning i taket eller i väggen täckt av utspänd oxblåsa eller oljat tyg, alternativt var gluggen försedd med en skjutlucka. Fönster av glas var ännu på 1700-talet ett tecken på hög ekonomisk standard. Det fanns till och med ensärsild "fönsterskatt" som inte avskaffades förrän i början av 1800-talet. Fönsterskatten uppgick för allmogens del till 3 öre per fönsterluft medan en Stockholmsborgare fick punga ut med hela 16 öre per fönsterluft.

Fönster släpper in

dagsljuset i rummet. Vi människor behöver dagsljus för att fungera och må bra. Dagsljuset får kroppens kortisolproduktion att öka. När kortisolproduktionen ökar, minskar i sin tur produktionen av sömnhormonet melatonin. Det hela får till följd att vi vaknar och att vi är som pigast under förmiddagen. Produktionen av kortisol avtar sedan under eftermiddagen samtidigt som melatoninproduktionen ökar för att nå en topp vid tolv-ett på natten då vi sover som djupast. För lite dagsljus gör att vi känner oss trötta och nedstämda, vi kan till och med bli deprimerade. Ingen belysning i världen kan ersätta dagsljuset. Den som har skrivbordsarbete bör placera skrivbordet så nära fönstret som möjligt, redan en meter från fönstret minskar ljusstyrkan drastiskt. Fönsterlösa arbetsplatser är en styggelse som inte borde få förekomma.

För alla oss

som inte vistas utomhus under dygnets alla ljusa timmar är fönster är en viktig dagsljuskälla, men de orsakar samtidigt stora

energiförluster. Fönstren står för ca 25 % av byggnadsbeståndets totala värmeförluster. Energieffektiva fönster medför att mer av värmen stannar kvar i huset och att det går åt mindre energi till uppvärmning. Därmed utnyttjas samhällets produktionsresurser för el- och värmeenergi bättre och betydande ekonomiska och miljömässiga vinster uppnås. Det blir t ex fullt möjligt att stänga Barsebäck.

Gamla fönster bättre!

Men att göra fönster energieffektiva innebär inte att de behöver bytas ut. Ett renoverat fönster från 1880, med lösa innanfönster, kan göras mer energisnålt än ett treglasfönster från 1982. Detta sensationella resultat har man kommit fram till vid institutionen för Byggnadskonstruktionslära vid Lunds tekniska högskola. Förklaringen är bl a att äldre fönster oftast har bredare avstånd mellan ytter- och inner fönster, vilket har en isolerande verkan. De nya rönerna om gamla fönsters energieffektivitet kommer i elfte timmen. En stor del av dessa vackra och proportionerliga fönster, med båg och karm i kärnvirke, från 1800- och 1900-talet har redan skattat åt förgängelsen, har vräcks ned i containrar, och ersatts med klumpiga treglasfönster med bågar av plast, aluminium eller snabbväxt dåligt virke. Oftast har detta dessutom skett med statliga bidrag i energieffektivitetens namn. De moderna fönstren har ofta saluförts som underhållsfria vilket nu, 15-20 år senare visat sig vara helt fel. Snarare är det så att de moderna fönstren är omöjliga att underhålla. De har en livslängd på 20-25 år och måste sedan bytas ut. Däremot är det fullt möjligt, och dessutom ekonomiskt och miljömässigt lönsamt, att renovera fönster som är mer än hundra år gamla och på så sätt ge dem ytterligare minst 100 års livslängd. På köpet får man det gamla handblåsta glaset, det ojämna glaset som sprider ljus och skönhet och som har så stor betydelse för husets karaktär. Att vårda återstoden av det gamla fönsterbeståndet är helt i linje med övrigt Agenda-21 arbete.

Ovanstående är en sammanfattning av de senaste rönerna kring fönster som framkom vid ett seminarium 16 februari, "Energieffektiva fönster", som anordnades av Lunds Universitet i samarbete med Lunds och Eslövs kommuner.

Cecilia Wadenbäck

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Obs! insänt material kan ställas över till senare nr. Förhandsanmäl gärna! Red.

Replik till Gunnar Sandin

För trovärdighetens skull tycker jag att Gunnar Sandin ska förtydliga vad som skrevs i VB nr 5, under rubriken "Regionråd (v): - Bil behövs ej". Den naturliga och enkla förklaringen till att regionrådet i Västra Götaland inte kör bil är att hon inte har körkort! Det andra vänsterpartistiska regionrådet, Kjell Eliasson, har s k förmanbil!

Anders Arenhag

4%-syndromet i Skåne

Det skånska (v)-partidistriktet har tagit ytterligare kliv framåt på den byråkratiska centralismens väg.

Inför årskonferensen, som är distriktets högsta beslutande organ, anlände till lokalorganisationerna omkring den 22 december ett meddelande om att motioner till årskonferensen skulle vara distriktet till handa senast den 29 december. Självklart hade med tanke på storheltarna på medlemmar möjlighet att fundera på och skriva motioner till konferensen. Än mindre hann lokalorganisationerna diskutera motioner på medlemmöten. Följden blev att distriktsledningen slapp störas av många kritiska motioner (eller många motioner över huvud taget). Distriktsledningens förfarande är helt i enlighet med stadgarnas bokstav, men knappast i enlighet med dess syfte: att slå vakt om medlemsdemokratin.

Årskonferensen beslutade med stor majoritet att distriktet ska fortsätta att uttaxera lokalorganisationernas kommunala parti-stöd. Trots att distriktet inte behöver pengarna, och inte kan ange vad de ska användas till. När distriktet gjort sina avsättningar för bl.a. valfond, pröjsat ett seminarium à 65.000:-, gett ett knapert stöd till "fattiga" lokalorganisationer (10.000:-) och finansierat en ständigt växande tjänstemannakår så blev det 1999 ändå ett överskott på flera hundra-tusen kronor. Så blir det även år 2000.

Årskonferensen beslutade också att bifalla distriktsstyrelsens förslag om att hela länet ska utgöra en valkrets vid val av ombud till

vårens partikongress. Att det blir en enda valkrets innebär att valberedningen som f.ö. har en direkt koppling till distriktets funktionärskår, får ett avgörande inflytande på vilka som blir kongressombud. Det innebär också att en majoritetsinriktning i distriktet enkelt kan lägga beslag på samtliga platser. Eller att en enda stor partiorganisation (läs Malmö) i praktiken kan ta hem samtliga kongressombud. Minoritetsuppfattningar gör sig ej besvär. Återigen är detta handlande i enlighet med partistadgarna. Men stadgarna ger uttryckligen utrymme för att dela upp distriktet i valkretsar - för att "trygga en allsidig representation i geografiska och andra avseenden" som det heter. Men allsidighet och mångfald är inget som tilltalar distriktsmajoriteten. Centralstyrningen av skånedistriktet är idag hårdare än vad den var då Flam-mangruppen under några år på 70-talet var i majoritet. Inte ens de moskvatrogna vågade sig på annat än att dela in distriktet i valkretsar. Och då var vi ändå bara ett 4-procentparti.

I ett parti som vill nå upp till 20-procentnivån måste medlemmar och väljare ges en reell möjlighet att påverka partiets inriktning; det måste finnas ekonomiskt utrymme för lokalorganisationerna att bedriva utåtriktad verksamhet i kommunerna; det måste ges utrymme för mer än en åsikt; minoritetsuppfattningar måste respekteras. Kan inte distriktet och partiet i sin helhet bryta sig loss ur fyraprocentssyndromets tvångströja behövs det inga spektakulära kommunistiska sjunkbomber för att andelen väljarsympatier åter ska pressas ner till den traditionella nivån.

Ulf Nyman

Pornografi - ett inslag i våra liv

Diskussionsvågor kring våldspornografi går höga och de flesta röster är kritiska. Men det finns all anledning att börja diskutera pornografi i sin helhet. Vems behov tillfredsställer den? Mäns och kvinnors bild av frisk sexualitet ser onekliga annorlunda ut. Det finns flera orsaker till att kvinnor är mer kritiska till pornografin. Till exempel är det nära på omöjligt för en kvinna att njuta av föraktet för sitt eget kön i en sexuell situation. Kvinnor har svårt att tända på skildringar där deras systrar får arbeta hårt för att tillfredsställa männen, i dethär fallet t ex genom att fylla varje

kroppssöppning med en snopp. Sådana bilder minskar tro på att den arbetande kvinnliga filmstjärna får en riktig orgasm utan får nog bjuda på litet låtsasstön. Drömbilden av kvinna som en hora är svårsmält. Handlingen består av enfald, monotoni och fantasi-löshet och slutet på filmen blir alltid lika överraskande och oväntat. Männen publiken jublar, den andra hälften blir föga upphetsad.

Var har sinnligheten och den friska sexualiteten tagit vägen? Är pornografi ett bra sätt att visa för ungdomar vuxnas lust till varandra? Vilka alternativ finns det?

Var finns alla friska vuxna med erfarenheter av värme och ömhet mellan könen? Var finns alla män som tar avstånd ifrån porren och gör det med besked?

Det är faktiskt inte så länge sedan det pågick en diskussion om en annan avart av porr nämligen barnpornografi. Även i det fallet har pornografins existensberättigande försvarats med rätten till tryckfriheten. Pornografin är i sin grund förtryckande och ojämlig. Tryckfriheten däremot har ett högt värde och är ett medel att ta sig från förtrycket och enväldet till demokratin och friheten. Det blir därför paradoxalt att bevitna hur en demokrati i tryckfrihetens namn tillåter utnyttjande av andra människor för att tillfredsställa sig själv. Det kan även vara så att det inte alls är någon paradox utan snarare ett tecken på likheter mellan demokratier och envälden i förmågan att tillåta förtrycket av vissa för att tillfredsställa andra om det faller sig.

Medan diskussionerna om pornografins vara eller icke vara pågår finns det anledning att reflektera över vilka möjligheter det finns att påverka. Den enda riktiga makten (med omedelbar verkan) som alla har är konsumentmakten. Man kan säga upp sitt avtal med TV-kanaler som visar förnedring av människor. Alexa Wolf:s film Shocking Truth har verkligen fungerat som en chockerande sanning om att pengarna är makten och att med litet cynism i själen kan kränkningar plötsligt bli en vardag i TV 1000 och Canal+. Den insikten var möjligen mer chockerande än själva filmen. För vilken pappa eller mamma som arbetar på porrkanalTV eller på granskningsnämnden skulle vilja se sina barn exponeras i en porrfilm för att kitla männens behov av sexuell upphetsning? Men det går bra att titta på andras dottrars förnedring, det är en annan sak!

Tack för ditt mod, Alexa.

Eva Wahlgren

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds
tidningen i retur till Veckobladet.

Att gå eller inte gå på teater det är frågan

Lörd 4 mars kl 13.00

Soppteatern på Bromans

TILLVARATAGNA

EFFEKTER

Jan Sigurd och Satie-experten Olof Höjer på piano gör en soaré med musikaliskt resgods på texter, skrivna av Jan Sigurd, interfolierade med musik, tonsatt av Jan Sigurd.

Tisd 7 mars kl 19.30

Lunds Stadsteater

DIVORNS AFTON

Mikael Strandberg, tragikomisk clown och den krävande, ensamma, sökande Divan - Katarina Zell. Vid pianot Lars Magnus Magnusson. Men är det sant att "hela livet är en glad operett" och att "det började med ett glas champagne"

Bilj; Lunds Stadshall 046/13 14 15

tis-fre 12-18, lör 11-14 samt 2 tim före förest.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKT MÖTE

Månd. 6/3 kl 18.00 Socialt förebyggande arbete - barn-, skol- och ungdomsfrågor.

RÖDA KAPELLET Sö 5/3 kl 18.45.

Rep med Joakim följande melodier: Rep av fackliga progr. för spel 23/3 på ST-ATFATF:s årsmöte: nr 2,59, 120:2, 155:2, 184,349, 362 samt "Järnålder".

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av:

Rune Liljekvist, Jan Wallgren och Charlotte Wikander. Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag senast 18.00 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format)

Telefon till redaktörerna:

Matz Gustafsson 046-30 31 83

Rune Liljekvist 046-211 50 69

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:

Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.